

Prepis zvukovej nahrávky

Tento dokument obsahuje automaticky generovaný prepis
zvukovej nahrávky, zaznamenatej počas zasadnutia
Súdnej rady Slovenskej republiky.

Prepis bol vytvorený pomocou špecializovaného softvéru na rozpoznávanie reči. Napriek vysokej presnosti tejto technológie sa v texte môžu vyskytnúť drobné nepresnosti alebo chyby.

Uvedený prepis slúži výlučne na informačné účely a nenahrádza oficiálnu zápisnicu a zvukový záznam zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Pokračujeme v prerušenom zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky, sme v bode 8 a to schválenie stanoviska k etickej dileme sudcu.

Tento bod programu som predložila v nadväznosti na návrh stanoviska členov stále etickej komisie Súdnej rady Slovenskej republiky k etickej dileme sudcu. Nabádanie na vylúčenie sa z rozhodovania pridelenej veci, ide v podstate o to, že sudkyňa Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sa 12. Decembra 2024 obrátila na Súdnu radu poukazom na článok III, ODS. 2, písmeno B smernice o postupe Súdnej rady Slovenskej republiky pri realizácii pôsobnosti v oblasti etiky sudcov s etickou dilemou týkajúcou sa nabádania na vylúčenie sa z rozhodovania v pridelennej veci. Preposlala som vám aj stanovisko podpredsedu Najvyššieho správneho súdu. Myslím, že v piatok večer sa mi zdá. K tomuto bodu programu odovzdávam teda slovo predsedníčke stáletickej komisie dane je linkovej a po jej prezentácii otvorím rozpravu. Nech sa páči.

Rečník 6

Ďakujem veľmi pekne za slovo. Začnem asi tým, že tým, že Súdna rada prijala v máji 2024 smernicu o postupe Súdnej rady Slovenskej republiky pri realizácii pôsobnosti v oblasti etiky sudcov a tým, že sa pani sudkyňa, ktorá v podstate sa obrátila na Súdnu radu s poukazom na čl. 3 ods. 2, písmeno b uvedenej smernice konkrétnymi otázkami naplňajúc literu uvedenej smernice v tom slova zmysle. Ja len poukážem na úvod na zásadné veci a náležitosti možno aj pre budúcich našich ďalších dopytujúcich sa, že vlastne k stanoviskám k interpretácii, interpretácii zásad sudcovskej etiky je potrebné predložiť meno, priezvisko a miesto výkonu funkcie sudcu, skutkové okolnosti, ktoré sú dôvodom na polozenie konkrétnej otázky alebo etickej dilemy, právnu argumentáciu, na základe ktorej vznikol problém pri riešení tejto dilemy, t. zn. že uvedený podnet spĺňal všetky tieto náležitosti.

A pokiaľ by čo i len 1 nebola naplnená, že by sa jednalo o nejakú hypotetickú otázku alebo jednoducho, že by to nemalo tie jednotlivé náležitosti, tak by sa vlastne s tým stála etická komisia, resp. kancelária Súdnej rady vysporiadala tiež v zmysle smernice. Musím povedať, že toto je posledná etická dilema, ktorú sme mali doručení na súdnej, na stále etickej komisii z 12. 12. 2024. Okrem toho samozrejme, vypracovávame aj návrhy stanovísk k disciplinárnym konaniam. Čiže len by som tým chcela deklarovať, aby ste aj vedeli, ako robíme, čo robíme a či vôbec robíme, tak v zásade tá vybavením tejto dilemy budeme mať v podstate vyčistený stôl. Čo sa týka otázok jednotlivých sudcov, skutkový stav nebudem opakovať, prečítali ste si ho tak, ako je uvedený, je vlastne doslovný doslovný prepis toho, ako to pani sudkyňa naformulovala s tým, že snažili sme sa urobiť to tak, aby jednoducho nie sú tam ani sp. zn. ani konkrétne konania, je to Súdna rada, resp. stále etická komisia vie presne, aké sú kompetencie Súdnej rady pri výklade zásad sudcovskej etiky a v zásade úlohou Súdnej rady nie je vstupovať do nejakých živých konaní alebo posudzovať etickosť, neeticosť a správania sa niekoho, pokiaľ nie je nejakým spôsobom disciplinárne stíhaný.

Ambíciou tohto stanoviska je pokryť situácie, ktoré môžu v živote sudcu prirodzene nastať a stanoviť nejaké hranice, ďakujem a stanoviť vlastne nejaké hranice, kedy by jednotlivý sudca mohol prípadne spozornieť a mať pocit, že dosiahnuť nejaký pocit akože vnútorného diskomfortu. V zásade táto, toto návrh tohto stanoviska vychádza z veľkej časti a budem

úplne konkrétna. Keď idete do čl. 2 východiská, tak okrem citácie zákona, okrem zásad sudcovskej etiky, bangalorských zásad správania sa, tam máme v podstate v odpovedi na etickú dilemu v čl. 3 máme odkaz na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, ktorá sa týka požiadavky nezávislosti súdov, taktiež Ústavný súd, aké stanovisko, aké je proste aký pre nás relevantný právny názor zaujal k tej etickej otázke. Čiže stále treba toto zopakovať, že my sa rozprávame o hraniciach etiky a rozprávame sa o tom, ako by mali sudcovia medzi sebou komunikovať v prípade, že môže byť v hre námietka zaujatosti a v prípade, že sudca, ktorý je zákonným sudcom a rozhoduje danú vec, do akej miery je v poriadku, aby mu kolega alebo povedzme z toho administratívneho správneho pohľadu manažment súdu hovoril a akým spôsobom? Že v určitej veci by sa mal alebo mohol namietat' a čo urobiť teda v prípade tej situácie, ktorá mohla túto nastať tak, ako bola popísaná, že po odpovedi konkrétného zákonného sudcu malo sa vlastne opätovne vrátiť k tejto téme s nejakou argumentáciou, ktorá, ktorá v podstate tam nie je zachytená, bolo, bolo tam zachytené, že v podstate opätovne sa táto téma otvorila s tým, že podstatné je povedať, a preto je to tam aj uvedené doslovné znenie uvedenej prvotnej komunikácie, že cieľom, cieľom v podstate tejto debaty alebo motívom tej debaty malo byť čo najrýchlejšie vybavenie veci, ktorú mal konkrétny sudca na stole, tak sme to všetci pochopili, čiže ten motív je tam samozrejme dosť podstatný.

Ja by som zamerala pozornosť v tom čl. 3 na to. Výňatok zo stanoviska vlastne C poradnej rady európskych súdov, sudcov, ktorá sa týka takého javu, že jud shopping alebo fórum shopping, v podstate ide o to, aby bola ctená zásada zákonného sudcu nielen z vonkajška, ale aj zvnútra súdnictva, tak, ako teda sa poukazuje aj v uvedenom rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva. A v zásade ide o to, že súd nefunguje na systéme a teraz to poviem, o odvážnosť, nadväznosť, teda ako nie. V nadväznosti na uvedené stanovisko súd nefunguje. Na systéme napr. tzv. speed datingu, kde si sadnete a vystriedate si jednotlivých partnerov a zistíte, ktorý mám najviac vyhovuje a s tým potom strávite zvyšok večera alebo zvyšok života. Neviem. Takto to pri výbere sudcu jednoducho nechodí a ani chodiť nebude a ani by to tak nemalo byť, pretože pokiaľ by to tak malo byť, tak môže indikovať, že ten systém je chorý a že je tam môže byť potencionálne nejaké iné korupčné správanie, čo nehovorím k tomuto prípadu. Samozrejme, aby som nebola zle interpretovaná, prípadne.

Rečník 5

Čiže.

Rečník 6

Všetky vlastne právne názory, ktoré sú uvedené v čl. 3, ak hovoríme súdny dvor, ďalej, keď idete Ústavný súd, Európsky súd pre ľudské práva, potom je tam vlastne CCE toto, že Súdna rada pripomína fórum shopping, rôzne formy vyhlásení alebo prisah, ktoré sudcovia prijímajú s cieľom rozhodovať úplne nezávisle, by nemali zmysel. Tento odsek, to je vlastne stanovisko generálneho advokáta, ktoré je, ktoré je citované v čl. 2 a naše právne závery, naše právne závery, náš návrh stanoviska sa začína v podstate v tej časti, kde opisujeme, že v predloženej etickej dileme bol zákonný sudca, ktorý sa necítil byť zaujatý, opakovane vyzývaný iným sudcom a funkcionárom súdu v jednej osobe, kde sme sa rozhodli, že nebudeme posudzovať eticko správania sa ani jedného a ani druhého alebo nejaké proste

jednotiace tné hodnotiace úsudky k tejto situácii, ale navrhli sme v podstate taký návod pre našich sudcov, pre našich kolegov, aby vedeli, v ktorom prípade by mohli vlastne zbystriť pozornosť a poprípade si to, či už s kolegom alebo s konkrétnou, ja neviem, sudcovskou radou, predsedom súdu a t d'.

Vydiskutovať. Poviem konkrétny príklad, čo sme sa snažili rozlíšiť napr. môže nastať situácia, že budem konkrétna napr. mám kolegu, ktorý viem, že v určitých veciach vo vzťahu k určitému účastníkovi konania neustále vlastne dáva tie námietky, sám seba teda namieta, aby som to teda zjednodušila, mám túto jeho vec na stole a tak a vidím, že tam sa ešte nenamietol, tak mu zavolám a opýtam sa ho, viem o tom, že túto sa namietaš, mám túto tvoju vec na stole, chcem to rozhodnúť, dám ti ten spis a môže byť, ja neviem, členom senátu, teraz hovorím, že je členom senátu, neni to akože cudzí človek a rozhodni sa, či sa namietneš alebo nenamietneš, ja to rozhodovať za teba nebudem, aj keby som bola v pozícii predsedníčky senátu, je to tvoje rozhodnutie a nie je to rozhodnutie senátu, nie je to rozhodnutie predsedníčky senátu, je to rozhodnutie tvoje, takto by som to povedala tomu kolegovi a keby on mi povedal akékoľvek stanovisko, či už pozitívne alebo negatívne, tak ja by som to jednoducho zobrala na vedomie, možnože by som si spísala úradný záznam napr. keby som bola predsedníčka senátu a mala by som teda nejaký pocit, že v iných veciach sa nenamietal a zrovna teda v iných veciach sa namietala, zrovna v tejto nie, tak asi by som si spísala úradný záznam, že sme sa o tom rozprávali, aby to nebolo nejak pochybenie na mojej strane, ale by som to jednoducho zrešpektovala, nevyvíjala by som žiadnu nejakú dodatočnú snahu, aby som si ho odchytila v kancelárii alebo na chodbe a pýtala by som sa ho na dôvody alebo niečo, čo by mohol on vyhodnotiť, že je to nejaká forma nátlaku, tu je veľmi ako treba citlivo pozeráť na tú otázku, že či to už je nejaká forma nátlaku, treba rešpektovať autonómne rozhodnutie, vnútorné rozhodnutie jednotlivého sudcu, či sa subjektívne alebo či môže byť tam to objektívne zdanie.

Ja môžem toho kolegu na to upozorniť, pokiaľ mám ten spis na stole? Akože zároveň by som z môjho pohľadu brala celkom za podozrivé, keby som ja nebola involvovaná do toho konania a toho kolegu by som len tak akože náhodou, že počula som, že máš túto vec, ja s ňou v zásade nič nemám, ale nechceš sa namietnuť tak náhodou, to by sa mi už teda ako celkom nepozdávalo, že by mohlo byť celkom korektné, vždy tam musí byť dôvod a nejaký ako motív, ktorý je legitímny a ktorý je legálny a v tomto prípade to môže byť urýchlené vybavenie veci alebo proste danie do pozornosti. Ako som povedala príklad, môj člen senátu sa neustále vylučuje v niektorých typoch konaní alebo vo vzťahu k nejakému žalobcovi, žalovanému vidím, že mám ten spis na stole, idem o spravodajca, tak sa ho opýtam, chceš sa vylúčiť alebo nechceš, ale je to tvoje rozhodnutie. Čiže snažili sme sa a v momente, kedy už by napr. na tejto modelovej situácii nastal ten moment, že ja by som nesúhlasila s jeho rozhodnutím a zároveň by tam nebola námietka zaujatosti zo strany teda účastníkov konania, tak si myslím, že už keby som ho ja nejakým spôsobom tlačila alebo dokonca funkcionár súdu alebo nejaký úplne iný kolega, ktorý s tým spisom nič nemá, tak to už by nebolo v poriadku. V podstate z toho etického hľadiska, pretože treba rešpektovať, tak, ako sme tuto uviedli, treba rešpektovať vo vzťahu kolegiality aj vlastne tú nezávislosť a teda rešpektovať výsledok tej intelektuálnej činnosti sudcu a jeho úsudok. Čiže chcem, chcela som tým povedať úplne v skratke, môžu by situácie, kde toto nastane, napr. na tomto prípade, že ja sa opýtam

niekoho, ale zo naozaj nieže ospravedlniteľných dôvodov, ale z dôvodov, ktoré majú pôvod v tom, že chcem vybaviť spis a brzdiť ma to a nechcem, aby mi napr. kontaminoval rozhodnutie tým, že si to nevšímam, tak sa ho opýtam tohto môjho člena senátu a povie, že nie, nenamietam sa alebo sa, alebo by sa ma opýtal, že a ty si čo myslíš? Čo by som mal urobiť? Tak ja by som mu napr. povedala, tu nie je podstatné, čo si ja myslím, tu je podstatné, čo si ty myslíš a ako to ty vyhodnotíš? Čiže táto téma je pomerne, pomerne taká, že môže mať rôzne odtiene a my sme sa snažili tie odtiene nejakým spôsobom podchytiť s tým, že osobitne sme dali do pozornosti to, že akékoľvek formy autoritatívnej komunikácie s prvkami nátlaku alebo jednoducho z pozície moci alebo ja neviem, bez rešpektu, bez úcty k názoru druhému. Tie nie sú samozrejme medzi kolegami v justícii absolútne vítané, hlavne pri týchto otázkach, takže nech sa páči.

Ešte som chcela povedať, že vlastne stále etická komisia sedela nad týmto stanoviskom opakovane, opakovane sme ho prerábali tak, aby bol v podstate pri, v univerzálnej a ako minimalistickej verzii v tom slova zmysle, že nejdeme hodnotiť konkrétnych aktérov, to nám neprináleží, ale odpovedali sme vlastne na otázku pani sudkyne, ktorá sa opýtala, čo keď sa mi toto stane do budúcnosti? Ako sa mám zachovať, čo mám robiť, čo mám zvažovať a potom, pokiaľ tam bola otázka, že ako má postupovať, keď je rozhodovacia činnosť súdov Najvyššieho a Najvyššieho správneho súdu odlišná, tak na to ste si všimli, že sme, myslím, ani neodpovedali, resp. neviem, či sme tam nechali, že toto nám neprináleží, to, čo nám neprináleží, to, na to sme nereflektovali, my sme išli v našej stope našej, v našom nejakom pevnom, bezpečnej poli právomoci, čiže otázky, ktoré sa netýkali priamo výkladu zásad sudcovskej etiky, tak tie sme vlastne neriešili, lebo nám to neprináležalo.

Rečník 1

Ďakujem, otváram rozpravu, Marián Pečík.

Rečník 10

Ďakujem pekne. Ja by som svoje vystúpenie rozdelil na 2 časti, tej prvej časti by som sa spýtal teda členov etickej komisie, ale v širšom aj členov Súdnej rady, ako vlastne vnímajú tú právomoc Súdnej rady prijímať stanoviská k etickým dilemám, pani doktorka Hlinková viackrát zopakovala, že im je tá právomoc zrejmalá, takže ja sa nechám v tom smere raz poučiť, pretože včera večer, keď som sa teda pripravoval na toto zasadnutie, tak som sa snažil identifikovať. Je ustanovenie právnych noriem, v rámci ktorých je zadefinovaná právomoc Súdnej rady prijímať stanoviská etickým dilemám. Ak mi niečo ušlo. Práve preto sa pýtam. Ten je v čl. 141 a ODS. 6. Písmeno je Ústavy Slovenskej republiky, kde je Súdna rada, teda ústavu zmocnená vydávať zásady sudcovské.

Rečník 5

Eti.

Rečník 10

Mne sa nepodarilo identifikovať žiadne normatívne ustanovenie, kde by bola Súdna rada oprávnená vydávať vo vzťahu k aplikácii zásad súdnej sudcovskej etiky stanoviská, ak si pozriete vymedzenie právomoci Súdnej rady v paragrafe alebo teda čl. 141 a ODS. 6,

na ktoré nadväzuje potom čl. 141, b, ods. 1, tak tam sú taxatívne uvedené stanoviská, ktoré Súdna rada môže prijímať toto stanovisko. Interpretácie zastupiteľskej etiky.

Rečník 9

Ak.

Rečník 10

Mi nič neušlo. Nie je obsiahnuté ani v zákone o Súdnej rade, v zákone 1852/002, rovnako v zákone 7572/004 o súdoch 3852/000 o sudcoch AP sediacich, jediné stanovisko, ktoré je sudcovská rada, pardon, Súdna rada oprávnená prijímať vo vzťahu k etike, je v disciplinárnom súdnom poriadku v § 25, ods. 2, kde môže byť vyzvaná predsedom disciplinárneho senátu a tu si teda kladiem otázku, či je dostatočné pre prijímanie stanovísk i interpretácii zásad sudcovskej etiky, aký je táto právomoc založená len v samotných zásadách sudcovskej etiky, a to teda v čl. 5 ods. 1 písmeno A, B, teda áčku, sú to stanoviská k interpretácii zasa sudcovskej etiky a béčko, odpovede na konkrétne otázky, etické dilemy sudcov, no a tu si dovoľm teda uviesť svoj záver, že tie zásady sudcovskej etiky ja vnímam ako kvázi normatívny, ak, avšak na základe tohto normatívneho aktu, keďže má podzákonný charakter, nie je možné založiť právomoc individuálnu, teda posudzovať konkrétne otázky a dilemy sudcov.

Súdna rada je štátny orgán, je ústavný orgán a aj na ňu dopadá čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach, v rozsahu spôsobom ústavným zákonom. Takže ja by som vlastne otvoril tú diskusiu v tomto smere, či pre vás je dostatočné, ak ten normatívny stav je taký, že oprávňuje expressis verbis.

Rečník 5

A.

Rečník 10

Prijímať Súdnu radu len zásady sudcovskej etiky a či v tomto vymedzení je skryté aj to oprávnenie individuálne odpovedať na tie konkrétne otázky a riešiť etické dilemy sudcov, lebo to individuálne rozhodovanie nakoniec aj vo vzťahu k obsahu tých odpovedí identifikuje tých sudcov tak, ako sme tu mali na predchádzajúcom rokovaní, pani doktorku zo Špecializovaného trestného súdu, poviem to takto abstraktne, ale v tej diskusii bolo zrejmé, ktoré meno sa myslí, tak to posudzovanie jej konania vo vzťahu k tomu, aké stanovisko zaujala Súdna rada, mohlo byť vykladané aj tak, či teda konala alebo nekonala udržateľným spôsobom. Rovnako aj v tom návrhu toho dnes prerokovaného stanoviska sú jeho aktéri zrejmi, takže akékoľvek to individuálne stanovisko môže mať dopad na tú subjektívnu sféru a môže byť vnímané tak, že či ten aktér konal alebo nekonal tým individuálne alebo teda tým etický udržateľným spôsobom. Takže.

Ak dovoľíte, ja by som teraz odovzdal vám slovo, nech mi to teda vysvetlí.

Rečník 1

No rozhodujem tu ja o tom, kto bude mať slovo zatiaľ, takže teraz si beriem ja slovo a potom má faktickú poznámku Dana Jelinková. Predovšetkým alebo normálne, predovšetkým musím

povedať, že neviem, či som si istá, že doteraz si nevšimol, koľko etických dilem sme riešili a bolo ich nie 1, bolo ich niekoľko. Ani nie iba za zloženia tejto Súdnej rady a nielen za zloženia Súdnej rady. Za Jána Mazáka, takže teraz klásť otázku, či Súdna rada na toto má kompetencie. OK, ale sám si mal, sám si sa venoval vecnej stránke, etickej dileme ostatnej v predchádzajúcej diskusii a ani, ani si náznakom nedal najavo, že by si mal problém s touto kompetenciou Súdnej rady, preto áno, niekedy sú identifikované tie, tí aktéri, ale predsa Súdna rada tu nie je na to, aby zakrývala nejaké situácie, ktoré nastanú vo fungovaní súdnictva.

A práve preto, že aj v minulosti už boli tí aktéri, nazvime to, odhalení a až teraz, keď sa jedná o aktérov Najvyššieho správneho súdu, vo mne to vyvoláva otázku, že prečo práve teraz, či tá motivácia nie je práve v tom, že sa jedná o súd, na ktorom pôsobíš, lebo mali sme tu etické dilemy iných súdov, na ktorých pôsobím a takýto problém tu nebol nastolený, zároveň mali sme dokonca, ktorá participovala na týchto etických dilemách, ak sa nemýlim, Lucia Berdisová, ktorá je a Berta Elenka Berthotyová, ktorá bola šéfkou tejto komisie a je sudkyňou Najvyššieho správneho súdu a takýto problém v tom čase nevznikol a ani ona nenaznačila, že teda toto by mal byť problém a s týmto názorom sa prehupla na Najvyšší správny súd, lebo keď bola teda prevolaná, už bola, ona, totižto bola členkou Súdnej rady. Nie zástupcov, ale za prezidenta myslím, teraz myslím, že za pána Kisku, aj za pani Čaputovú, to si už presne nepamätám, lebo keď sa vzdala, ale myslím, že až v druhom období.

Takže ja musím povedať, že nebránim sa tejto diskusii, ale veľmi, veľmi. Nemilo ma prekvapilo, že sa to deje teraz po rokoch, hoci si bol vecne zaangažovaný aj na predchádzajúcich debatách. Takže Marián Fečík, faktická poznámka na mňa. A ostatní idú do klasickej rozpravy, t. zn. Dana Jelinková, Tomáš Valli.

Rečník 10

Poslednej zasadnutie Súdnej rady som sa venoval a mňa to neospravedľňuje, že som si tento problém pre seba nevyriešil. Vnímal som to, že to je normatívne upravené a včera som hľadal ten normatívny základ a nenašiel som ho. Samotná skutočnosť, že je nejaká, obyčaj pri výkone právomoci nemôže nahradiť tú skutočnosť, či táto právomoc je alebo nie je normatívne daná. Takže toľko. Neni to moje ospravedlnenie, že som to objavil teraz. Možnože je to len môj problém, aby to všetci vnímate ako jednoznačné, ja sa rád v tomto smere nechám poučiť a možno ešte na záver. Obidvoch aktérov z tejto etickej dilemy osobne poznám, odborne si ich vážim a ľudsky ich mám rád tým, že sú aktérmi tejto etickej dilemy. Sú, ktoré Najvyššieho správneho súdu. Môj záver o absencii právomoci nesúvisí.

Rečník 1

Ďakujem. Faktickou poznámkou reagujem na faktickú poznámku. Nepovedala som ani raz, že to, že je niečo obyčajou, že sa to automaticky má preklopiť do normy. Poukazovala som na to, že už za tvojej účasti sme takéto niečo a to, že to nie je tvojím ospravedlnenie. Ja nepotrebujem ospravedlnenie alebo vyvíňovanie sa. Kto si kedy niečo všimol? Len v tomto kontexte som povedala, že ma to dosť prekvapuje a ešte ma to prekvapuje o to viac, že keď si to, si toto uvedomil, tak myslím si, že sme to mohli vedieť dopredu, pretože tento bod sa kludne mohol vypustiť, pretože vôbec nič by sa nestalo, kebyže sa dneska neprejedná, keď

už ide o to a mali sme sa teda vyriešiť túto tvoju dilemu, len neviem, či na to máme my kompetencie, aby sme my povedali, vyriešili toto tvoje vnútorné, neviem nájsť výraz, zistenie teda, že nemáme na toto kompetenciu, pretože my by sme tu mali vyložiť ústavu, vyložiť zákon, vyložiť tie akty, ktoré sú, t zn.

Či vieme na základe tých našich interných aktov vykladať etickú dilemu a potom sa postaviť aj k tým predchádzajúcim etickým dilemám. Takže toto je podstatne širšia otázka ako to, že my sa teraz tu máme vyjadrovať, lebo to je debata kľudne na 1. Dopoludnie, keď zvolám pracovné stretnutie, napr. na túto tému len sa stále pýtam, či nie je neskoro, takže do rozpravy. Dana Jelinková a Tomáš Vlášek následne.

Rečník 6

Takže ak tomu správne rozumiem, ústavnoprávny odkaz na zásad sudcovskej etiky a znenie zásad sudcovskej etiky ako proces, ktorý obsahuje teda aj výňatok z kompetencií, aj teda to, čo je obsahom pravidla správania sa etického sudcu. V podstate môžeme zahodiť do koša len preto, že to nie je autoritatívne rozhodnutie disciplinárneho senátu Najvyššieho správneho súdu, kde som napr. akože ja sa zaoberala v minulosti otázkami, jak môže Najvyšší správny súd eticky vlastne odsúdiť za etické správanie nejakého sudcu, pokiaľ nie je niekde výslovné uvedené, čo sa za porušenie uvedenej etickej povinnosti považuje, že či je to dostatočne predvídateľné v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý hovorí pri trestaní sudcov, pri disciplinárnej zodpovednosti, pokiaľ sme aj pri napr. porušení etiky, ktorá môže, nemusí byť disciplinárne, disciplinárnym previnením, že to má byť dostatočne v podstate predvídateľné a nejakým spôsobom ustanovené zákonom. Máme to v ústave, máme to v zákone, máme to v zásadách sudcovskej etiky a nerozprávame len o minulom zasadnutí, ale napr. aj výsledok hlasovania číslo 2 7, bod číslo 5 nášho zasadnutia októbri 2 4, ktorý sme prijímali stanovisko Súdnej rady Slovenskej republiky k slobode prejavu sudcu a tam sme všetci vedeli, že hovoríme o kolegovi Patrikovi Števíkovi a jeho liste, verejnom liste pani prezidentke bývalej Čaputovej, čo teda sa niektorým členom Súdnej rady, najmä teda prezidentským zástupcom, ale aj ostatným nepáčilo a potom bola nejakým spôsobom formulovaná etická dilema, vtedy to, vtedy to nejakým spôsobom nevadilo a vidím, že hlasovanie aj teda pána kolegu bolo v tom prípade, že za, vtedy sme to nejakým spôsobom neriešili a tiež sme vedeli, o kom hovoríme.

Taktiež môže byť tých prípadov oveľa viacej, čiže mne tá potreba ako anonymizácie trochu nejde dokopy s nejakou transparentnosťou alebo proste s nejakými, kto bude potom vykladať zásady sudcovskej etiky, pokiaľ to nebude Súdna rada robiť transparentne, verejne aj za súčinnosti? Veď tu sedela pani doktorka Berthotyová, tá keď odchádzala najviac, d'akovala za túto skúsenosť, že sa mohla zaoberať etickými dilemami. Kto to potom bude robiť? Predseda súdu alebo, alebo sudcov? Sudcovia sa budú teda, či nemajú mať žiadne ako etické dilemy, počkajú si, kým ich disciplinárny senát odsúdi alebo disciplinárny senát sa nás opýta a opýta sa nás potom takým spôsobom, jak už sa nám stalo v minulosti, že sa nás opýta tak, že mu nevieme odpovedať a keď ja si potom vypýtam disciplinárny návrh, že rada by som realizovala kompetencie Súdnej rady, tak my odpovedia, že nie, lebo ja, my nie sme Súdna rada, stala etická komisia v zmysle tr. por. oprávnení, tak sa nás opýtajú tak, aby nás vyaltovali z rozhodovania.

O toto tu teraz ide, tak potom si ale ako zodpovedzme túto otázku, tak sudcovia nech čakajú, príde blesk, jasne o neba, disciplinárny návrh a nebudú mať potom vlastne žiadne barličky, žiadne, žiadne odpovede. Tak to teda zrušme, zrušme ústavu, zrušme zákon, zrušme zásady sudcovskej etiky len preto, že sme sa dotkli ega, konkrétneho sudcu a konkrétneho súdu, to je môj názor a veľmi ma mrzí, že to, že to ego bolo dotknuté, som pochopila z obsahu uvedeného listu, pretože som ešte nevidela, aby niekto útočil na sudcu za to, že realizoval svoje právo obrátiť sa na Súdnu radu so svojou etickou dilemou, to som ešte skutočne ako nevidela. A sedíme tu, neviem koľko, 3 alebo 3, 5 roka. Čiže ja si myslím, že tá kompetencia je tam absolútne jasne zadefinovaná práve tým odkazom aj ústavnoprávnym, potom tam máme v podstate aj v zákone ohľadom povinnosti teda správať sa v súlade so zásadami sudcovskej etiky, pre mňa spochybňovanie rozhodovacej činnosti, rozhodovacej interpretácie zásad sudcovskej etiky. Ved' začalo sa to, pamätáte si? Vtedy? V roku 2 0 18 to tiež bolo, že no name, nevedeli sme, že ako sa má sudca správať k advokátovi a čo je vhodné a čo nie, preto sme všetci vedeli, to bolo zverejnené v konkrétnom časopise, kde konkrétny sudca sedel s pohárom vína, s konkrétnym advokátom a opýtala sa to ministerka spravodlivosti Žitňanská, všetci sme vedeli, o čom, o čom sa rozpráva a prečo to vzniklo, táto téma a teraz, čo mal dotknutý sudca namietat', že bolo zasiahnuté do jeho súkromia a že sa vôbec týmto Súdna rada zaoberá s tým, že stanovila mantinely veľmi správne a my stále vlastne operujeme s tým, s tým, čo je vhodné a čo je nevhodné medzi sudcami a advokátmi, aký typ stretávania môžeme podať ďalšie prípady, čiže ja si myslím, že toto je zlý signál smerom k verejnosti a zlý signál skutočne z Najvyššieho správneho súdu.

Rečník 1

Ďakujem, faktické poznámky a ešte Pružine a Marián Fečík.

Rečník 7

Ďakujem. Ja len doplním, budem reagovať na danú, že okrem toho, že je to podľa mňa veľmi zlý a podľa nej je teda veľmi zlý signál vo vzťahu k verejnosti, podľa mňa je to najmä veľmi zlý signál vo vzťahu k sudcom, ktorí túto možnosť využívajú a ja si dovoľm pripomenúť to, čo daná nespomenula, že Majo, ty si bol na prvom zasadnutí Súdnej rady dvanásteho 13. Februára 2 0 2 4. Zhodou okolností na tomto zasadnutí sme schvaľovali stanovisko alebo dilemu zlučiteľnosti výkonu advokácie počas prerušeného výkonu funkcie sudcu na tomto zasadnutí, ja som opakovane a nielen ja, povedala meno, o koho, o ktorého sudcu sa jedná, pretože túto etickú dilemu navrhol, myslím, áno, Mgr. Fekete, ty si, teraz som sa pozerala na zápisnicu, vtedy ti pred rokom a pol ti vôbec neprekážalo, že rozhodujeme o takejto etickej dileme?

Hlasoval si za, rovnako si hlasoval za pri etickej dileme, ktorá, ktorej navrhovateľmi boli tiež pán Fekete a magister Hradský a za túto, tam si mal teda opačné stanovisko, v poriadku, ale tieto námietky, ktoré si vzniesol naozaj šokujúco, prekvapivo po roku a trištvrte, v ktorom, počas ktorého sedíš v Súdnej rade a nesedíš v Súdnej rade pasívne a počas svojho pôsobenia v Súdnej rade si bol aktérom a účastný zasadnutí, kde sme riešili, myslím, že dokonca 3 etické dilemy. Tak súhlasím s tým, čo tu bolo povedané, že podľa mňa sa práve teraz ozval alebo zamyslel sa včera večer nad tým iba z dôvodu, že ide o dvoch sudcov Najvyššieho správneho súdu, že sme sa dotkli ega, tvojho kolegu, keď si dovoľila pani ďalšia tvoja kolegyňa vzniesť,

pardon, etickú dilemu? Už som chcela povedať, že určite predtým, ako si išiel do Súdnej rady, si? Nemohol si nevšimnúť, že tvoja kolegyňa, doktorka Berthotyová bola dokonca roky predsedníčkou sále etickej komisie na Súdnej rade a vôbec si to nevadilo.

Rečník 1

Ďakujem, faktická poznámka. Marián F.

Rečník 10

Mrzí ma to, teda nevšimol, skôr je to moja chyba. Ešte raz zopakujem, moja otázka znie, či vnímate ústavné oprávnenie Súdnej rady prijímať zásady sudcovskej etiky aj ako oprávnenie vydávať individuálne stanoviská. Upozorňujem na to, že tieto stanoviská v zákonnej podobe upravené len v disciplinárnom súdnom poriadku v § 25 ods. 2. Takže tam v tejto rovine to nie je sporné. Všetci meníme svoje názory. Dávam do povedomia uznesenie Súdnej rady, ktorým sa pôvodne schválil rozsah zverejňovaných údajov pri majetkových priznaniach takým spôsobom, že sa v uznesení oproti ma z júna tohto roku následne zužoval, pretože sa dospelo k záveru, že nie sú dostatočne ochránené údaje, ktoré sa týkajú osobnej roviny. To je.

Rečník 1

Ďakujem. Ja len upozorňujem, že sme v bode schválenie stanoviska k etickej dileme sudcu, ak sa máme baviť o tom, že Súdna rada nemá mať kompetenciu k schváleniu stanoviska k etickej dileme sudcu, čo je rozsiahla, úplne rozsiahlo, úplne iná situácia, tak navrhnem odložiť, no viete čo, by nie vypustiť, presunúť? Veď hovorím, navrhnem, navrhnem. Ak trváme na tom, že budeme podstatou tohto bodu sa baviť o tom, či máme alebo nemáme kompetenciu, lebo tento bod neni o tom, tento bod je o tom, že nám bolo predložené stanovisko a máme ho schváliť alebo neschváliť do rozpravy. Tomáš Zlálík, Martin Bezrad, Dana Jelinková.

Rečník 12

Ďakujem, ďakujem za slovo. Vážená pani predsedníčka a ja by som reagoval na kolegu Mariána Fečíka o tom, že Súdna rada podľa jeho názoru nemá ani ústavnú, ani zákonnú právomoc prijímať stanoviská k etickým dilemám, ktoré majú sudcovia a ja by som videl ten právny základ dokonca možno v troch ustanoveniach a samozrejme, oni sa dajú brať aj spolu, dajú sa brať aj jednotlivo a jednak prvé také ustanovenie, ktoré mi hneď prišlo do oka, je práve to, že Súdna rada je orgánom sudcovskej legitimacy a to už je také, by som povedal, všeobecné oprávnenie, súdne riadené vykonávanie rôznych kompetencií, samozrejme, sú ďalej potom špecifikované, aké tie kompetencie Súdna rada má, ale samozrejme, môžeme to brať aj ako takú všeobecnú rovinu a práve nejakého základu pre vydávanie týchto etických stanovísk a okrem toho hneď aj ústava hovorí o tom, že Súdna rada je poverená verejnou kontrolou súdnictva, čo zákon o Súdnej rade v ustanovení § 3 a písmeno teda ďalej špecifikuje, že Súdna rada vydáva alebo prijíma, prijíma, pardon, opatrenia na posilňovanie dôvery verejnosti v súdnictvo a toto by sa takisto dalo chápať ako nejaký právny základ pre a právomoc Súdnej rady a pri etických dilemách a potom nakoniec ja si myslím, že aj z hľadiska toho posledného dôvodu, ktorý Marián spochybnil z hľadiska vydávania zásad

sudcovskej etiky by sme mohli prísť k záveru, že tie etické dilemy má právomoc súdna, súdna rada riešiť.

A je to z toho dôvodu, že tá kompetencia je formulovaná široko, t. zn. nič nebráni Súdnej rade, aby prijímala aj 10× za rok a tieto zásady sudcovskej etiky, t. zn. ich neustále aktualizovala a práve z hľadiska tejto právomoci a absurdum môžu prísť k tomu, že je častokrát lepšie, aby Súdna rada vydávala jednotlivé stanoviská k rôznym etickým dilemám, ktoré sudcovia majú a podľa môjho názoru samozrejme je potom dôležité brať do úvahy aj to, aby možno sme zabezpečili istú ochranu konkrétnych osobných údajov, aby osoby, ktoré vystupujú v týchto etických dilemách, možno neboli tak ľahko identifikované a jednoducho im zabezpečiť nejakú, nejakú ochranu, aby naozaj tie etické stanoviská a vyplýva aj, samozrejme, z individuálnych prípadov, ale samozrejme, boli formulované a všeobecne a jednoducho boli to nejaké všeobecné závery, ktoré následne budú mať povahu všeobecne etického a pravidiel, takže ešte by som doplnil, že táto kompetencia a prijímania a zásadcu etiky na základe toho krátkeho nejakého výskumu, ktorý som si spravil vo obedňajšej prestávke a vláda na ústavný zákon 160 v roku 2014, t. zn.

Táto kompetencia je viac ako 11 rokov a smernica prvá, ktorá vlastne zriadila túto, takúto možnosť pre Súdnu radu, bola prijatá v roku 2016, t. zn. že skoro 10 rokov a Súdna rada má takúto kompetenciu, zatiaľ nikto nespochybnil, čo je tiež možno istý argument, pretože teda táto kompetencia Súdnej rade patrí, samozrejme, neznamena to, že ten právny základ jednoznačný možno ako by chcel, ako by chcel variant z hľadiska nejakej právnej čistoty, ale v právnych poriadkoch a právnom poriadku je Slovenskej republiky, ale množstvo ustanovení, ktoré možno nie sú na prvý pohľad jasné a potom je to ten výklad, aby sme sa dopracovali k konkrétnej kompetencii. Ďakujem veľmi pekne.

Rečník 1

Ďakujem, Martin Bezák.

Rečník 11

Ďakujem za slovo, pani predsedníčka. No v podstate kolega Tomáš Želálík mi zobral vietor z plachiet, lebo povedal viac menej všetko, čo som povedať tel ja, a preto len stručne zhrniem a možnože to aj Tomáš ešte opomenul, minule zmieňoval takú tú teóriu tej implicitnej právomoci, určite ju treba aplikovať alebo je ju možné aplikovať aj v prípade toho písmena je pri vydávaní zásad sudcovskej etiky, t. zn. nielen, že to môže znamenať, že môže tie vlastne zásady vydávať v podstate neobmedzene v rôznej frekvencii ročne, ale aj to, že pokiaľ ich je, môže vydávať, tak ich určite môže aj interpretovať, lebo jednoducho tá interpretácia vlastných zásad, ktoré si Súdna rada stanovila pre sudcov, nie je ničím, nie je konaním štátneho orgánu, ktorý by zakladal nejaké práva a povinnosti vo vertikálnom vzťahu, t. zn. že nejde ako v pravom slova zmysle k rozširovaniu nejakej právomoci, ide iba o špecifikovanie právomoci v uvedenej, teda v článku v čl. 141 a ODS. 6 písmena je Ústavy Slovenskej republiky a myslím si, že tým ako keby je tak kompetencia jednoznačne daná, zároveň to, čo spomínal aj kolega Tomáš Lalík a tú poznámku ohľadne miery abstrakcie tých uznesení vlastne Súdnej rady vydávaných pri interpretácii napr. zásad sudcovskej etiky alebo pri riešení etických dilem a ktorú vlastne aj Marián spomínal.

S tým sa plne stotožňujem, lebo jednoducho určite by bolo potrebné, aby tie uznesenia Súdnej rady, ktoré v týchto otázkach budeme vydávať, boli čo najabstraktnejšie, lebo nie je úlohou teda Súdnej rady, samozrejme rozhodovať konkrétne veci, ale poskytovať nejaké interpretačné vodítka sudcom, ako majú postupovať, čiže aj v tomto si myslím, že nájdeme teda zhodu, aby jednoducho tie uznesenia, ktoré Súdna rada, Súdna rada prijme, neboli používané v konkrétnych veciach tam, kde práve to tí účastníci mali riešiť, napr. námietkami zaujatosti alebo inými teda prostriedkami obrany. Čiže toľko k tomu a myslím si, že asi to, čo je k tomu potrebné povedať, mojej strany povedala.

Rečník 5

Ďakujem.

Rečník 1

Ďakujem, Dana Jelinková.

Rečník 6

Dobre, začnem tým, že sama som podala jednu etiku, dilemu, keď konkrétny sudca si prišiel prevziať ocenenie na ambasádu Spojených štátov amerických za, ku Dňu ľudských práv, za, teraz neviem za čo, za dodržiavanie ľudských práv alebo za to, že konkrétny súd a on ako jeho funkcionár si vlastne plnili zákonnú povinnosť. Mne to bola môj prvý stret s etickými dilemami, kedy som sa opýtala, ako je jednoročná sudkyňa, že či je toto v poriadku, aby sudca alebo konkrétny funkcionár súdu dostal ocenenie od zastupiteľského orgánu za to, za čo je v podstate platený a čo je jeho povinnosť a že čo z toho vyplýva, že či sú ambasády, od ktorých môžeme a od ktorých nemôžeme prijať alebo či to není dehonestujúce, z môjho pohľadu to dehonestujúce bolo, pretože ja si myslím, že sudcu nemá kto hodnotiť okrem konkrétnom konaní, ja neviem, inštančný postup alebo hodnotiacej, že nemá kto hodnotiť, nie hodnotia, kritizujú, ale toto mi prišlo, že to bolo také, také zníženie hlavy pred niečím, čo nemá s justíciou nič spoločné. Tak som sa opýtala, bolo mi odpovedané, že je to v poriadku a vedeli sme všetci, že kto sa pýtam, je to nevadilo, vedelo sa, o čom sa pýta. Čiže to je k rozsahu tej anonymizácie a vždy to bolo niečo na konkrétnom príklade sa dávali už aj vtedy nejaké abstraktné vodítka, čiže na konkrétnom príklade mňa vyzvala Súdna rada alebo neviem, kto vtedy bol, že mám uviesť, že konkrétne, o čo konkrétne mi ide a mám položiť konkrétne otázky. Doplnila som svoje podanie a neviem, či sa tu aj neodznelo, či doktorka Berthotyová nehovorila, že sudkyňa vtedy, neviem, či okresného, či Krajského súdu. Dana Jelinková Dudziková sa nás toto opýtala. A mňa akože, mne to nevadilo, mňa sa to nedotkla, ani nehovoril ten konkrétna osoba, bola to v podstate nejakým spôsobom, ako nejak som to osobitne neriešila, ani, ani by mi nenapadlo, že mám byť, vystupovať anonymne, aj v sudcovskej pošte sa to riešilo, viem, že vtedy tam niekto napísal, že teda neviem nejakú poznámku, čiže nikdy, nikdy som sa na to nejak tak nepozeral, vždy, vždy sme sa snažili dať všeobecné predvídateľné vodítka a napr. vďaka tomu, čo bolo v roku 2018, ja keď som sa chystala do justície, tak som si zobrala to výkladové stanovisko, čo dala ešte vtedy pani Žitňanská, myslím, že bola vtedy ministerka, dala podnet a ja som si to pozrela, aha, tak teraz takto si mám ja naladiť vzťahy s mojimi bývalými kolegami, advokátmi a ja som bola za to vďačná, pretože to visí na stránke Súdnej rady, časti etika usmernenia a pre mňa to bolo niečo

predvídateľné. Vytlačila som si všetko a bola som pripravená, teraz si predstavím opačnú situáciu, že by som takýto zdroj informácií nemala a bola by som napr. ako sudkyňa nová, bola by som odkázaná na klikanie si na stránke Najvyššieho správneho súdu, či tu je nejaké disciplinárne rozhodnutie, ktoré môže potencionálne ovplyvňovať tú konkrétnu otázku, ktorá ma trápi. No ja neviem, že či by som sa doklikala alebo, alebo či by som si nejak teraz komparovala judikatúru SLP a ja som to brala ako servis začínajúcej sudkyne, ktorá sa chcela nastaviť v konkrétnych otázkach čo najlepšie a toto bolo pre mňa právna istota a predvídateľné a pokiaľ viem a zúčastňujem sa tých prípravných vzdelávaní budúcich sudcov, prvá otázka je, kde môžeme nájsť, kde môžeme nájsť nejaké vodítka pre nás? My sa chceme, kde je právny základ, tak im vysvetľujem, kto všetko môže sudcovskú etiku, že teda sudcovská rada aj hodnotiace komisie môžu nejakým spôsobom stiahnuť za tú etiku a t d'. čiže je tam vždy uvedené proste balík zákonov. Kto môže, ako môže a kde môžu nájsť odpovede. Ja si teraz neviem predstaviť, že toto všetko by sa zrelativizovalo a že by sa vlastne spochybnilo un blok, táto kompetencia a čo to teda ako vyvolá? A v tých, čo nás napr. akože počúvajú a aj do budúcnosti, čo sa týka vlastne autority týchto, týchto nejakých stanovísk alebo týchto nejakých našich výkladových snáh, pričom je potrebné povedať jednu podstatnú vec, že v máji 2024, 14. Mája sme mali 1 bod programu, návrh smernice o postupe Súdnej rady Slovenskej republiky pri realizácii pôsobnosti v oblasti etiky sudcov.

A tam, tuto vidím, jednohlasne boli všetci za prijatie tejto smernice, ktorá už má tuto uvedený teda nejaký svoj základ, že teda na zásady sudcovskej etiky a t d'. ústava, aj teda. Kolega Marián Fečík zahlasoval za výsledok hlasovania číslo 16, bod číslo 8 uvedeného 14. Mája 2024, pričom z obsahu tej smernice, pokiaľ tá pozornosť bola skutočne zameraná koncentrovane, tak obsahom tej smernice je práve rozlíšiť situácie, keď sa podá disciplinárny návrh a keď odpovedáme na základe dopytu disciplinárneho senátu alebo keď sa na nás obráti sudca, tomu sme sa podrobne venovali. Vtedy neboli žiadne námietky, ja som to vysvetľovala, ja som vtedy. Pani z kancelárie, sme nad tým sedeli, pokiaľ boli nejaké pochybnosti, tak mali byť vznesené vtedy tiež, čiže ja to považujem za nešťastné tuto spochybňovať presne to, čo tu počúvame, nespochybňujte Najvyšší správny súd, prečo stále spochybňujete spôsob, spôsob voľby a t d'. my proste, a toto je šťastné, túto spochybňovať desaťročnú nejakú tradíciu, tradíciu, desaťročnú prax, ktorú tu Súdna rada v podstate vykonáva. To mi príde absolútne, absolútne za, ako naozaj nenáležité nielen do budúcnosti, ale aj spätne.

Potom som chcela povedať, že napr. čo sa týka rozsahu zverejnenia anonymizácie, veď na stránke Najvyššieho správneho súdu, už som to riešila, sú uvedení sudcovia menom, priezviskom, ako dopadnú disciplinárnom konaní? Bolo uvedené tu takýto argument, že to preto, aby sa vedelo teda ako dopadli, keby boli oslobodení, ale podľa mňa je to nie celkom šťastná prax. Pokiaľ tí ľudia nedali súhlas so zverejnením svojich osobných údajov a so zverejnením svojej identity, tak v podstate sme ako keby v trestnom procese a pri trestnom procese tiež súd nevysapí na svoju webovú stránku, ako dopadol ten ktorý obžalovaný. Vždy sú tam len nejaké iniciály, čiže najskôr by som sa pozrela do vlastných radov ohľadom, ohľadom anonymizácie alebo ohľadom proste nejakej transparentnosti. Neviem a ešte som chcela povedať jednu vec, že to, že niekto sedí v Súdnej rade na základe hlasov a mandátu z konkrétneho súdu neznamená, že bude nekriticky nazerať na akékoľvek konanie toho súdu,

ktorého je príslušníkom, práve naopak.

Rečník 1

Ďakujem ďakujem, faktické poznámky ja a potom Marián Fečík. Ja si dovoľím prečítať bod 5 Parížskej deklarácie z Valného zhromaždenia európskej siete súdnych rád v roku 2017. Je dôležité, aby súdne rady prijali opatrenia na riešenie identifikovaných problémov, a to s cieľom posilniť a zachovať právny štát. A to najmä tým, že budú poskytovať podporu nezávislosti, zodpovednosti a kvality súdnictva. Súdne rady sa budú snažiť zabezpečiť udržanie otvoreného a transparentného systému spravodlivosti v prospech všetkých. Je to 1 z. Preto hovorím, že ak si to chceme takto dopodrobna, tak na to zvolajme pracovné stretnutie. Ale takýchto dôvodov na to, aby Súdna rada riešila konkrétne etické dilemy sudcov za ukotvených v niečom, či už ide v rámci európskej siete súdnych rád alebo aj v rámci Rady Európy, môžeme sa pozrieť na viaceré výstupy alebo v rámci Európskej komisie, keď sa pozrieme, veď keby sme sa prehrabali aj v tých správach o právnom štáte, tam tiež nájdeme navod, že toto je naša povinnosť a toto je kdekoľvek, je to naša povinnosť a netvárame sa, že to je.

Rečník 3

Že.

Rečník 1

Takto. Ak máme pochybnosti o tom, či môže Súdna rada reagovať na etické dilemy sudcov, tak potom máme pochybnosti o tom, či má Súdna rada mať postavenie ústavného orgánu, sudcovskej legitimacy. Marián Fečík, faktická poznámka.

Rečník 10

Vy aj Martinovi, ak som to pochopil. Z ich právnej argumentácie, tak z ústavného vymedzenia oprávnenia prijať zásady sudcovskej etiky.

Rečník 1

Máš faktickú k danej jelinkovej.

Rečník 10

Áno, vyvodzujete oprávnenie prijímať stanoviská, ja by som len doplnil, že pri prokuratúre, ktorá má tiež teda etickú komisiu prokuratúry a je oprávnená prijímať etický kódex prokurátorov, je to oprávnenie prijímať stanoviská expres väzby upravené v zákone. Ale ďakujem vám za váš názor doktorky Jelinkovej. By som dodal, že asi sme sa presne nepochopili ohľadom toho, čo som myslel pod zmenou toho názoru, ja som nemyslel ochranu osobných údajov vo vzťahu k anonymizácii rozhodnutí, ale vo vzťahu k majetkovým priznaniam, kde tiež bol to pôvodné uznesenie také, že napr. vo vzťahu k môjmu majetkovému priznaniu bola uvedená banka, konkrétna suma nasporená a v súčasnosti je tam teda len abstraktne uvedené úspory.

Rečník 1

Ďakujem. Reakcia vo fakte. Dany je linkovej na, na Mariana Pešíka.

Rečník 6

Ja to znova zopakujem, keď si pozriete tie naše stanoviská, vidíte, tam, mal by, bolo by vhodné, to sú, to sú jednoducho vodítka pre, pre sudcov. A my tam nehodnotíme žiadne konkrétne správanie a nevynášame súdy. Kto sa správal eticky, kto sa správal neeticky? A je to stanovisko, ktoré je k výkladu zásad sudcovskej etiky, ktoré je na prospech.

Sudcov a ktoré je na prospech aj verejnosti, samozrejme, lebo vedia, čo môžu od nás očakávať, aký by má, aká by mala byť tá norma nášho správania, pretože etické správanie je o tom, že si kladieme na seba vyššie nároky a hľadáme teda ten prienik, kde tie vyššie nároky, kde, kde sa vlastne stretieme, aký je vyšší nárok? Návrhom tohto stanoviska je, že ten nárok kladený je taký, že aby sme si dávali pozor, aby sme náhodou neúmyselne nevyvíjali nátlak na nášho kolegu, aby sa vylúčil a on si to môže zle vysvetliť, takže aby sme si dávali na to pozor, veď to je úplne normálna vec a to, že sa to týka ako konkrétneho súdu, vzniklo to tam, môže to vzniknúť niekde inde.

Rečník 1

Ďakujem, Marián peší, do rozpravy.

Rečník 10

Potom ako ja vám ďakujem za vaše odpovede a názory na právomoc. By som prešiel k tej druhej strane mojej argumentácie, už samotnému obsahu toho, tej odpovede na etickú dilemu a tu by som chcel zvýrazniť 1 problém, ktorý tam ani to sprofanovanie alebo teda citlivo vnímam v tej odpovedi, dochádza podľa môjho názoru zmiešavaniu dvoch momentov nestrannosti a nezávislosti súdnictva a sudcov, ten 1 je procesný a týka sa výkonu funkcie, ktorý je premietnutý do inštitútu vylúčenia a zaujatosti a vo vzťahu k nemu je tam silná argumentačná línia aj poukázania na judikatúru, ktorá logicky sa týka tohto a ten druhý je vnímania nestrannostne a nezaujatosti sudcu mimo jeho rozhodovania. A teraz sa moja otázka, alebo tým, čo som chcel zvýrazniť, sa týka toho, v akom rozsahu je Súdna rada oprávnená posudzovať tú etickú rovinu vo vzťahu k konaniu a rozhodovaniu sudcu? Ja sa bojím, aby tu nedochádzalo k určitej dvojkoľajnosti, kedy vo vzťahu k námietke zaujatosti, či už vzneseniu, nevzneseniu, oznámeniu o zaujatosti alebo posudzovaní zaujatosti sa táto otázka, ktorá je čisto procesná a ktorá môže mať dopad na zákonnosť rozhodnutia, ktorá sa má sanovať v inštančnom postupe.

Rečník 5

Bola.

Rečník 10

Súčasne duplicitne riešená aj v etickej rovine, pretože výsledkom môže byť to, že určité konanie alebo rozhodnutie bude v inštančnom postupe vyhodnotené ako zákonné, ale súčasne môže byť súdnou radou vyhodnotené ako neetické.

Rečník 8

A toto.

Rečník 10

Ja proste odmietam, a preto tak, ako je vlastne prednesená tá etická otázka, tak by som jej rozsah právomoci Súdnej rady spojil primárne s tým, že zo strany nikoho by nemalo byť vplývajúce na neustrannosť a nezávislosť sudcu a čím teda nie je dotknuté to oprávnenie vedenia súdu podľa osobitného predpisu, teda v plnom rozsahu sa stotožňujem s tým posledným odsekom tej etickej dilemy, avšak tá predchádzajúca metodika zvädza k tomu, že tam dochádza k zmiešavaniu toho, ako sa má posudzovať a vyhodnocovať tá zaujatosť a to je čisto procesná rovina, ktorá nemá byť zo strany etického suveréna, teda Súdnej rady, podľa môjho názoru, podľa môjho názoru posudzovaná.

Rečník 1

Ďakujem, Dana Jelinková.

Rečník 6

Ďakujem. Všimli sme si tam, že závisí, že to, čo tam je, tvrdíme vyhodnotenie toho, či konanie sudcu, ktorý iného sudcu vyzýva na vykonanie úkonov, na jeho vylúčenie z rozhodovania, či je to v rámci plnenia si zákonných povinností alebo administratívnych, alebo sa jedná o konanie mimorámca plnenia týchto povinností, závisí od individuálnych okolností konkrétneho príkladu prípadu. My sme mali prípad, keď sudca prišiel za, napísal sudkyňu a napísal, prosím ťa, namietať sa, lebo sa už niekto iný namietať, dajme to rýchlo rozhodnúť. Ona neviem, či odpovedala alebo nemáme odpoveď mailovú, prišiel znova a podľa toho, ako nám to ona podala, trval na tom, že sama, ona sama namietať napriek jej názoru, že sa namietať nebude a nebola tam námietka zaujatosti zo strany účastníka konania. Toto bola modelová situácia a my sme sa ňou zaoberali s tým, že sme dali a sedeli sme nad tým opakovane niekoľkokrát. A toto je vlastne pre nás úplne najuniverzálnejší nástroj, čo má konkrétny sudca v podstate zvažovať a ešte by som chcela povedať jednu vec, predtým, než som vstúpila do Súdnej rady, som si vypočula zasadnutia a ja som ich priebežne počúvala za neviem, iks rokov dozadu a tu bolo, opakovane zaznievalo a to bolo aj v tom roku 2020. Myslím, že tu sedel ešte pán, pred doktorkou Berdisovou Žilinčík a tu na každom zasadnutí bolo presne tie, tie mäkké techniky na ovplyvňovanie, ktoré by mal sudca zvažovať pri komunikácii s kolegami.

To sú také tie, že nepozrieš sami na to a nemohol by si toto rozhodnúť, nemáš to náhodou na stole a tď. veď toto bola téma, ktorá sa riešila a práve preto, aby tá dôvera v justíciu nejakým spôsobom vzrástla, a to bola téma, ktorá sa tu neustále v podstate otvárala, čiže je to téma legitímna a nebudeme sa tváriť, že, že na základe tejto otázky, že sa ňou teda nejdeme zaoberať, tak sme sa ňou zaoberali, no a tým pádom, že sme dali univerzálne odpovede, tak ja si myslím, že sme tak tom návrhu stanoviska, pokiaľ bude samozrejme schválené, tak ja si myslím, že sme tak pomohli verejnosti a pomohli sme najmä akože sudcom, pretože tým pádom každý sudca bude vedieť, že rozprávať sa s napr. na obede bez nejakého relevantného dôvodu so svojim kolegom a hovoriť mu, že ty si hentam zákonný sudca, ale nerozmýšľal si, že by si tam nemal byť zákonný sudca a on povedal, že nie a ten by mu povedal, že ale ja si myslím, že áno, no už v tomto momente, keď povie, že ja si myslím, že áno, tak si myslím, že to už nie je celkom etický v poriadku.

To je tá etika funguje paralelne popri zákone a povinnosť byť nestranní je zákonná, ale etická povinnosť aj to zdanenie nestrannosti chrániť. Čiže tuto sme išli veľmi, naozaj veľmi korektne a veľmi, veľmi zľahka, lebo tie verzie, ktoré sme mali pripravené, boli oveľa razantnejšie a musím teda povedať, že ja som bola zástankyňou razantnejšie verzie, ale nakoniec sme sa dohodli, že pôjdeme vlastne touto cestou a uznala som sama, že toto bude vhodnejšie pre všetkých.

Rečník 1

Ďakujem, Marián Feci.

Rečník 10

K tomu pokúam sa ešte raz vysvetliť, čo je môj problém, aby sme nemiešali proces, ktorý je spojený so zákonnosťou a správanie, ktoré sa týka etiky, sa tou modelovou situáciou a tým, ako pani doktorkahliková prezentovala tú eventuálnu výzvu na podanie oznámenia. Svojmu kolegovi. Sa cíti byť zaujatý, s tým ja plne súhlasím a aj s tým, ako to popisovala vo vzťahu k tým eventuálnym skúsenostiam, avšak tá zaujatosť, ešte raz, je spojená s inštitútom vylúčenia a ak je tu nejaký problém, sanuje sa v inštančnom postupe a nemôže tu byť dvojkoľajnosť, či sa nejakým sa vylúči, nevylúči, je nevylúčený a t. d. sa bude posudzovať dvojkoľajne, eticky a v inštančnom postupe vo vzťahu k zákonnosti, preto vidím ten primárny problém vymedzenia tej etickej, problém tej etickej otázky v tom, že sudca nemôže byť vedením súdu k žiadnemu konaniu nútený, to je obsiahnuté v tom poslednom odseku, to predchádzajúce balansuje na posudzovaní tej zákonnosti, to je teda môj názor.

Rečník 1

Ďakujem, Tomáš Lalík.

Rečník 12

Za slovo. A ja budem len stručný. Ja si myslím, že to správanie sudcu a zákonný proces do istej miery oni splývajú, že nemôžeme robiť medzi nimi nejakú umelú hranicu a tak isto, ako povedala Daniela, že jednoducho konštrukcia nestrannosti je samozrejme zákonná a ústavná právna norma, ktorá má nejaké svoje konzekvencie, povedzme, keď rozhodoval zaujatý sudca alebo niekto podal námietku zaujatosti na konkrétneho sudcu. Ale zároveň je tu aj etická rovina, že nemôžeme robiť nejakú umelú hranicu alebo ako ty si povedal, že jednoducho by vznikla dvojkoľajnosť etického posudzovania a zákonného posudzovania práve tým, že Súdna rada je orgánom sudcovskej legitimacy, tak si myslím, že práve tam je aj nejaký základ pre dávanie etických stanovísk a formulovanie etických pravidiel a pre sudcov vo všeobecnosti, že nepojavuje sa len v rovine zákona a písaného práva, ale týka, samozrejme, má širšie a možno by som povedal aj častokrát vyššie nároky ako právo, právo, častokrát sa považuje za nejaké minimum metiky alebo minimálny prienik etickými a ideami, ale zároveň etika je tiež dôležitá práve pre vnímanie vysluhovania spravodlivosti, budovania dôvery medzi spoločnosťou a súdnou mocou. Takže nevidel som to, by som to ako problém.

Uvažovanie sa vo všeobecnosti akceptuje, že konanie môže byť a na jednej strane etické a na druhej strane nelegálne a keď niekto napr. vylúpi banku preto, aby nakrmil svoju rodinu, ktorá hladuje, tak konanie je etické, ale je nezákonné. Hej? Takže tieto súdy máme stále, že môže

prichádzať aj k nejakej dichotomii medzi etickým vnímaním a medzi právnickým vnímaním, takže ono to nie je úplne také, by som povedal, nepredstaviteľné, že na jednej strane niečo môže byť zákonné a na druhej strane niečo môže byť v rozpore s etikou.

Rečník 1

Ja poviem, faktická poznámka. Marian Fecík.

Rečník 10

Námietka alebo zaujatosť, to vylúčené zvädza k tomu kumulovať to možno najlepšie to možno vyjadriť na inom atribúte alebo adjektíve v čl. 3 zásad sudcovskej etiky v bode 3 je deklarácia alebo požiadavka, že sudca vykonáva svoju funkciu nestranné, profesionálne, svedomito a dôsledne, no a práve to miešanie tej zákonnosti a toho etického rozmeru môže viesť k tomu, že účastník konania, ktorý je neúspešný v tom procese, sa bude snažiť v tej etickej rovine namietat', že ten sudca konal nie svedomito a dôsledne, lebo napr. nezistil ten skutočný stav alebo skutkový stav veci zákonom predpokladaným spôsobom. Tohto ja sa bojím, aby sme tu nemali takúto dichotómiu.

Rečník 5

Ktorá.

Rečník 10

By vlastne svojím spôsobom spochybňovala tú súdnu autoritu a takúto, tento zákaz konkurencie, my už tu v podstate máme premietnutý, ak si pozrieme zákon 7 5 7 2 00 4 osudoch, tam podnetom je možné sa obracať na myslím predsedu súdu a ten podnet, v ktorom namietate správanie sudcu a t d'. sa nemôže pýtať konania a rozhodovanie v konkrétnej veci. Pocitom. Predseda súdu podľa zákona súčasne vykonáva aj dohľad nad dodržiavaním zásad sudcovskej etiky.

Rečník 1

Ďakujem, Dana Jelinková.

Rečník 6

My sme posudzovali na základe položenej etickej dilemy, odpovedali sme pani sudkyňi na otázku a poviem to po lopate, kedy je to, kedy môže nastať problém, že komunikácia kolegiálna medzi sudcami prekročila etickú normu, zásady sudcovskej etiky. My sme sa vôbec nevyjadrovali k tomu, či mal byť niekto vylúčený alebo nemal byť niekto vylúčený, či konal konkrétny predseda súdu správne v konkrétnej veci, keď vylúčil sudkyňu alebo nie. Túto ambíciu sme nemali a neodpovedali sme, opakovane hovorím na otázku pani sudkyne, ktorá sa opýtala, že ako sa mám ja zachovať, keď v rovnakej situácii, v akej som bola napr. ja sa Najvyšší súd zachoval nejak inak a vydal rozdielne rozhodnutie. Toto sme neriešili, toto nebola vôbec naša ambícia. No a v podstate áno, ale to je presne to, čo som hovorila, že 1 nevylučuje druhé. S otázkami etiky sa vieme obrátiť na sudcovskú radu, na predsedu súdu, samozrejme, ten má určité kompetencie na základe podnetov. To sa všetko, to sa jednoducho nevylučuje, toto, to sú, to sú veci, ktoré môžu nastať a tie situácie nakoniec. Koniec koncov Súdna rada aj v zmysle smernice, ktorá bola v máji 2 4 schválená raz za rok, osloví iniciatívne

sudcovské rady všetkých súdov a vypýta si od nich všetky stanoviská a posudzovania sudcovskej etiky a zároveň zistí, či tam nie je nejaká diskrepancia, či nie je potrebné, že na jednom súde by, povedzme, poviem hrubo, niekto povedal, že keď je sudca nedbalo oblečený alebo chodí dotrhaný, že je to v poriadku a na inom súde by povedal, že to v poriadku nie je. Takáto situácia nenastala, Súdna rada proste je ten orgán, kde sa to všetko stretáva.

A otvorila som si v podstate aj etiku, ktorú, ktorá sa vlastne prednáša budúcim sudcom a tam v podstate v týchto etických aspektov právna úprava, ktorá prichádza do úvahy, zákon o sudcoch a prísediach, zákon o súdoch, disciplinárny súdny poriadok, zásady sudcovskej etiky vydané na základe zmocnenia v ústave, medzinárodné odporúčania, judikatúra vnútri vnútroštátnych súdov a SLP a samozrejme zákon o Súdnej rade, toto všetko dokopy vytvára 1 balík a s tým, že naozaj, čo sa týka, kam sa obráti s etickými otázkami? Toto si všetko vlastne hovoríme, aj praktické príklady, aj teda jednoducho, kto je oprávnený tú etiku posudzovať a za akých okolností napr. ako som už spomínala, hodnotiaca komisia sa môže vyjadriť, t. zn. že 1 nevyklučuje druhé. Ale ono to ide akože spolu v nejakej symbióze, čiže popri tej zákonnej povinnosti tu máme etické a keď vznikne otázka, niekto sa na nás obráti, my nemáme inú možnosť, ako neviem si predstaviť, že by sme povedali, že nepýtajte sa nás, vyriešte si to sami alebo dajte podnet na disciplinárne stíhanie, toto malo nastať, že mala dať dotknutá sudkyňa podnet na disciplinárne stíhanie alebo vyvolať konanie na sudcovskej rade a mala teda riešiť, že, že teda či to bolo v poriadku alebo nie, ona sa opýtala a prečo by sme ju mali trestať za otázky? To skôr môže byť odstrašujúcim príkladom pre budúce otázky, ktoré môžu byť položené a teda tak sa sudcovia nás nepýtajte, čakajte, či budete disciplinárne stíhaní. Mne naozaj tento prístup mi príde ako nepochopenie celej tej koncepcie, ak je to vystavané z môjho pohľadu.

Rečník 1

Faktické poznámky k dane. Marián Fenčík a Magdaléna Hroncová.

Rečník 10

Obvinený z toho, že by som chcel, aby niekoho považujem za mne veľmi ľudsky blízkeho, teda tú sudkyňu, bol trestaný za otázky, moje pripomienky alebo teda snažil formulovať vecne, aby tam nebola tá dvojkoľajnosť. Ja nakoniec, ako som už povedal, súhlasím s tým posledným odsekom tej etickej dilemy a práve vo vzťahu k tomu nátlaku mal byť formulovaný ten, tá odpoveď a to, či sa to týkalo zaujatosti, vylúčenia alebo čohokoľvek iného, je v podstate nadbytočné.

Rečník 5

Ďakujem, ďakujem. Magdaléna Hroncová. Či Nadánku. Ja s ňou súhlasím, lebo ja si myslím, že to patrí do kompetencie Súdnej rady a tým, že tu budeme riešiť, keď dilemy zabezpečíme, aj metodickú jednotnosť a to, ako Danko vrela, vlastne predídeme disciplinárnemu previneniu sudcov, že si myslím, že by sme to mali riešiť a nie hneď na disciplinárny návrh.

Rečník 1

Reagovať. No áno, lebo ty máš, tí, faktickou reaguješ na faktické, na teba.

Rečník 6

Návrh, ktorá časť je tá, ktorá je, s ktorou sa vie teda pán kolega stotožniť a ktorá teda nie, lebo som to nepochopila.

Rečník 1

Dobre, otázka bola položená, ale teraz nasledujem ja do rozpravy a ak uzná za vhodné Marián sa prihlásiť do rozpravy, ale nie je to povinnosť. Takto, ja si dovoľím poukázať na, akože nebudem tu opakovať to, čo povedali viacerí, pretože primárne a bez ďalšieho súhlasím s tým, že napomáhame transparentnosti zorientovať sa súdno v etických dilemách, to, že je to evidentné a čitateľné alebo nie je to tak anonymné alebo anonymizované, že nevieme identifikovať, to nie je prvý prípad. Ale keď predseda sudcovia sa nemajú báť obrátiť na Súdnu radu, pretože sa ukáže, na akom súde je etická dilema, keď to nie je podanie trestného oznámenia alebo podanie podnetu na disciplinárne stíhanie, to sú v dobrej viere sa tí ľudia obrátiť, keď my sme tu mali dokonca kolegyňu, ktorá sa na nás obrátila, či môže predávať.

Pamätáte si to za 15 EUR na nejakom secon handovom fóre niečo? A nechcela nič iné, iba aby sa vedela zorientovať, že nech do budúcnosti niečo neprekročí. A zároveň na stránke Súdnej rady máme strašne veľa tých vecí zverejnených. Okrem iného tam už máme veľmi dávno zverejnené to, keď sudcovské rady jednotlivých súdov riešia nejaké situácie vo svojej kompetencii. Ja si to pamätám preto, pretože v roku 2016 pred, vzala som sa predsedníctva Sudcovskej rady pri Krajskom súde v Bratislave, v momente, ako som nastúpila ako členka Súdnej rady, zostala som len členkou, ale v čase, keď som ešte bola predsedníčkou sudcovskej rady, sme napr. vyriešili a zaslali a je to aj zverejnené na stránke Súdnej rady, stanovisko, uznesenie Sudcovskej rady Krajského súdu v Bratislave číslo 31 z roku 2016, 30. Septembra, kde sme identifikovali problém aj sudcov.

Sudcovská rada je toho názoru, že publikovaním článku pod názvom Obvinenie prokurátora pre skutok, ktorý nie je trestným činom JUDr. Petrom Šammkom, sudcom Krajského súdu Bratislava, nebola narušená vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu, ani ohrozená dôvera v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Sudcovská rada nezistila v konaní JUDr. Petra Šamka porušenie zásad sudcovskej etiky, vrátane zásady zdržanlivosti, nakoľko kolega JUDr. Peter Šamko sa v uvedenom článku vyjadril výlučne k odborným otázkam a t d. a t d. a t d. čiže obrátil sa na nás niekto alebo z vlastnej iniciatívy máme takéto rozhodnutia sudcovských rád 3. My sme to urobili, že sme napísali už za čias, keď som bola predsedníčkou Súdnej rady, všetkým sudcovským radám, či náhodou takéto stanoviská nemajú a len nám ich nezapadli poslať, sú tam 3, viac ich nie je, 1 bolo, 1 je. Toto, ktoré som prečítala, to som si pamätala preto, lebo som to sem posielala. Ako predsedníčka sudcovskej rady, keď bola vtedy predsedníčkou Súdnej rady Jana Bajánková, potom je tam uznesenie Sudcovskej rady Špecializovaného trestného súdu z rovnakého roku a Sudcovskej rady Okresného súdu Bratislava 2 z roku 2022, ktoré už v samotnom názve definuje a hovorí o tom, že ide o konkrétneho sudcu a to prosím pekne, Patrika Devika, takže to, že sa identifikuje alebo nasvieti nejaký súd alebo nejaký kolektív, predseda neznamená, že my tu niekoho ideme karhať, že ideme urobiť nejaké negatívne závery. Vysvetľujeme, vysvetľujeme situácie, ktoré sa dejú na súdoch a s ktorými si vnútorne sudcovia nevedia rady a vysvetľujeme ich preto verejne, aby tí ostatní sudcovia a s ktorou podobných situácií dostanú, aby si vedeli pomôcť

týmito našimi stanoviskami a vedeli sa, nechcem povedať, že zastrešiť, lebo každý sa rozhoduje sám za seba, ale vedia ich tieto stanoviská navigovať, ak majú nejakú vnútornú dilemu, či niečo urobiť, či niečo neurobí a možnože aj to, ako povedal Marián Pesčík, či na základe toho, čo si prečítajú, nevyhodnotia, že ide o disciplinárne previnenie a nedajú podnet napr. aj to sa môže stať, ale zatiaľ na základe žiadnej našej výstupu, žiadneho nášho výstupu, etické dilemy. Odkedy tu sedí. Neprišiel žiaden podnet na disciplinárne stíhanie žiadneho sudcu.

Faktické poznámky ku mne. Martin Puchala a Marián Fecky.

Rečník 4

Ďakujem pekne za slovo. Ja budem sa snažiť byť veľmi stručný, lebo už som sa v celej tejto diskusii, poviem pravdu, stratí. Keď si dobre pamätám, tak otázka zaujatosti je otázkou, ktorú rieši účastník konania vo vzťahu k súdu alebo sudca a ja teda, ak táto pani kolegyňa jednoznačne si povedala sama pre seba, že zaujatá nie je, tak ja naozaj neviem, akú etickú dilemu, ona môže mať tam v tomto prípade konkrétnu by mohol mať etickú dilemu niekto, kto opakovane hovoril, či zaujatá nie je a či náhodou sa necíti zaujatú, čiže v tomto prípade je to úplne jasné a je to úplne jasné a aj do budúcnosti a vo všeobecnosti jednoducho, že každý sudca si o tomto rozhoduje sám a ten druhý ma na to nemá nejakým spôsobom vplývať. Takto to stačilo by tieto 3 vety do tohoto stanoviska napísať a bolo by to všetkým jasné aj bez tejto hodinu a pol trvajúcej diskusie.

Rečník 1

Ďakujem pekne, ďakujem, faktická poznámka, Marián fečí ku mne a potom moja reakcia na faktické poznámky.

Rečník 10

Všetkým ďakujem za túto diskusiu. Predovšetkým chcem povedať, že aj ja vnímam potrebu kompetentnej Súdnej rady vyjadrovať sa k etickým dilemám, aj podľa mňa je to potrebné, avšak samotná skutočnosť, že je niečo potrebné, samo osebe tú kompetenciu nezakladá, keby tá kompetencia bola expressis verbis v ústave alebo v zákone stanovená. Som spokojný, chcel som aspoň prezentovať tento pohľad.

Rečník 5

A.

Rečník 10

Zo strany vás ďakujem za vecnú diskusiu, ďakujem.

Rečník 1

Ďakujem. Reakcie mňa na Martina Puchalu a Mariána Fečíka. Ak si si pozorne prečítal tú etickú dilemu, tak ona sa nebá, nerozhodovala o tom, kto ju má namietnuť alebo či sa má namietnuť, tam išlo o situáciu, keď pociťuje nátlak za to, že sa nenamietla a ide, nejde o proces v tom spise, ale ide o tie vzťahy na súde z pohľadu toho, že toto urobil nadriadený, pokiaľ ide o Mariána Pečíka a nikto nepovedal, že samotná potreba zakladá túto kompetenciu.

Ale veď tu odznelo množstvo paragrafov alebo článkov ústavy alebo európskych stanovísk alebo proste vyhlásení, o ktoré sme opreli tí viacerí, ktoré sme to prezentovali, ten názor, že túto kompetenciu máme, neopreli sme ju iba o to, že máme potrebu odpovedať. To, že na základe týchto vecí je legitímne, aby Súdna rada odpovedala na etickú dilemu, lebo je to aj potreba. Takto to bolo, aspoň ja som to takto snažila povedať a tak som to chápala aj tých, čo sa, čo majú podobný alebo rovnaký názor ako ja. Do diskusie Dana Jelinková.

Rečník 6

Sľubujem ten predchádzajúci odsek predposledný, ktorý je, ktorý by mal byť teda problematický, že už sa to týka procesu, vyhodnotenie toho, či konanie sudcu, ktorý iného vyzýva na vykonanie úkonov, či je to v rámci plnenia si zákonných povinností alebo mimo nich, závisí od individuálnych okolností konkrétneho prípadu. Ten sa práve vzťahuje k motívu a k dôvodu. To je to, čo som hovorila na začiatku, t. zn. že to my nehodnotíme, to závisí od individuálnych okolností prípadu, ak tam ide niekto ovplyvňovať svojho kolegu a neplní si ovplyvňovať, vyzývať, tuto bolo vyzývaní. Uviedla som príklad, kedy je tá výzva, plnenie zákonných povinností sudcu a závisí to od individuálnych okolností konkrétneho prípadu. To sa tam chcelo povedať, že ten motív a ten dôvod, lebo otázka, keď niekto sa opýta mňa, nejaký kolega, ideš sa vylúčiť, tak ja, protiotázka by mala byť a prečo sa ma pýtaš?

Prečo sa ma pýtaš? Aký ty máš záujem na tom, aby si ty toto vedel? Alebo prečo sa ma ty pýtaš, či som bola vylúčená? Nebola vylúčená? Čo ty s tým máš. To by malo byť proste vzorce správania, ktoré by sme mali mať a bez toho, aby sa teraz ten druhý urazil, že no však iba tak som bol zvedavý, no tak nie, to není, že som zvedavý, tu musíme vedieť, prečo sa ma to pýtaš. Čiže o toto tam išlo. No a ešte čo sa týka, posledná vec, my dávame stanoviská vo forme odporúčaní, to je v medzinárodnom kontexte. Je to softlo, sú odporúčania C poradnej rady európskych sudcov a to je zdroj vlastne výkladu, ja neviem, či už sudcovských povinností, zásad sudcovskej etiky aj pre Európsky súd pre ľudské práva, čiže ja by som vlastne, to je nejaké význam odporúčaní, stanovísk a t. d. ja by som to jednoducho nedevalvovala len preto, že to nie je napísané v ústave, že Súdna rada vykladá zásady sudcovskej etiky. No keď ich vieme vydávať, tak ich môžeme zajtra kľudne zrušiť, môžeme ich kľudne modifikovať a nie je tam napísané okrem a keď ich už vydá, tak ich nesmie interpretovať, to tam nie je napísané, je tam napísané, že vydávame zásady sudcovskej etiky, tak ich zajtra zrušíme a neurobíme, neurobíme nič zlé.

Rečník 1

Moja faktická poznámka, veď to je presne to, čo povedal Tomáš Lalik. My vydávame zásady sudcovskej etiky a to, ako budú kodifikované alebo či budú odporúčajúce, do akej miery je na nás a či ide o 1 materiál s názvom zásady sudcovskej etiky alebo reagujeme výkladmi na etické dilemy a toto je súčasťou zásad sudcovskej etiky. To proste my nemáme povinnosť, aby to malo, že čl. 1 ods. 1 písmeno a, CD a pod. my kľudne môžeme robiť to, že každá odpoveď na dilemu bude inkorporovaná a budeme aktualizovať tie zásady sudcovskej etiky, čo je za mňa neúčelné, pretože máme to všetko zverejnené a tie základy sú v tých zásadách a tie konkrétne situácie, na ktoré sudcovia nevedia reagovať, sú v tých našich výkladoch dané. Je linková reakcia na mňa.

Rečník 6

Prepáčte, ale musím sa vrátiť k základom, prečítajme si čl. 6, ods. 2. Pri interpretácii aplikácií zásad sa vychádza z textov týchto dokumentov, ktoré upravujú pravidlá etického správania sa sudcov, odporúčanie výboru ministrov, londýnska deklarácia Magna, Charta sudcov, stanovisko poradnej rady európskych sudcov ODS. 3. Uvedené dokumenty tvoria prílohu vydaných zásad sudcovskej etiky, ako je neoddeliteľnú súčasť, Súdna rada prijme k týmto zásadám výkladové pravidlá a t d'. ja neviem, že čo ešte inak k tomu povedať, tie mantinely nie sú bezbrehé, to nie je svojvôľa, to nie je, že my by sme si niečo prisvojili. My sme sa ukotvili v rámci zásah sudcovskej etiky, v rámci tých odporúčaní medzinárodných a toto, ale to tam je napísané.

Rečník 1

Už netreba. Dobré. Do rozpravy už nikto nie je prihlásený, ukončujem rozpravu, keďže nepadol žiadny návrh na nič iné, prednášam návrh uznesenia. Súdna rada Slovenskej republiky po prerokovaní stanoviska k etickej dileme sudcu, nabádania na vylúčenie sa z rozhodovania pridelennej veci schvaľuje stanovisko k etickej dileme sudcu, nabádanie sa, vylúčenie sa z nabádania, pardon, na vylúčenie sa z rozhodovania pridelennej veci, ktorý tvorí prílohu tohto uznesenia. Hlasujme, prosím, teraz ďakujem. Hlasovalo všetkých 16 prítomných členov Súdnej rady Slovenskej republiky, za bolo 14, proti nebol nikto, zdržali sa dvaja, uznesenie bolo prijaté, dáme si 10 minútovú prestávku, dobre?